

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè
fidelis & verè devoti ...**

... De Excellentiis Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. II. Omnes falsi Dii Gentilitatis oppugnârunt sanctissimam Virginem,
sed illa omnes prostravit, & ejecit è mundo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

trivit caput maligni serpentis.

Hic Viator noster convertens se ad totam societatem, altâ voce dicit illis: Domini mei, interrogo vos modò: quam partem amplecti vos vultis? An vultis pugnare pro vel contra Sanctissimam Virginem? an declaratis vos servos & devotos ipsius, ut circumferatis e manifestissimis notis unam, quām habere possitis, prædestinationis vestræ? an verò concedatis in partem Dæmonis, & infelicis stirpis ejus, ut opponatis vos honori, seruicio; devotioni sanctissimæ Vic-

tinis, siue manifestè portetis vos biscum probrosam reprobationis vestræ notam? Omnes susstulerunt in cœlum oculos, igniti illuc ejaculantes suspitia, protestando, eligere se potius mori, quām vivere extra sensa maximæ exstirpationis, profundissimæ reverentia, & sincerissimæ devotionis erga Sanctissimam Virginem: & paulisper intemissò discursu, ut relinqueret ipsis otium effundendi sua corda coram Deo, & Sanctissimam ipsius Matre, resumpsit illum, & ita prosecutus est.

ARGUMENTUM.

Omnes falsi Diij Gentilitatis oppugnarunt Sanctissimam Virginem, sed illa omnes prostravit, & ejetit è mundo.

ARTICULUS II.

Vellem vos hinc singulari studio mentem & aures attrahere discursui, quem vobis proponam; si enim vel patim deflexeritis, magnâ cum difficultate revertemini ad eundem.

Series &ordo discursus rationabilis & necessarij.

Jac. 2. v. 19,

Suppono primò, veritatem existentiæ unius solius Dei non ignorari à diabolis: Sentiunt enim pondus Omnipotentis manus ipsius, à quâ puniuntur; oportet invitosciam credere ipsos: *Et Damones credunt & contremiscunt.*

Suppono secundò, ipsos non ignorare peccatum primi hominis, & ruinam totius posteritatis insin-

eòquod ipsimet conciliârint rebellionem Patris & funestos ipsius asperxerint afflictus, qui permanent semper in ipsis filijs.

Suppono tertio, ipsos non latere; quod misericordia Dei compassa miserijs hominum, promiserit ab initio potens & efficax remedium omnibus malis, quibus peccatum immerserat eos; & quando asperxerunt sententiam, quam mox pronuntiavit Deus contra serpentem, id est, contra diabolum, condemnans ipsum ad inimicitiam perpetuam cum muliere, quodque semen illius. id est, Filius ipsius, vel eius

eius filii contrituri essent ipsi caput, hanc judicare potuerunt, consilium Dei esse ac intentionem reparandi ruinas, quas ipsi causaverant, ipsumque eā ratione hic procedere voluisse, quæ similis illi esset, quā usū fuerant ipsi, ad nos perdendos.

Ubi fuerant ipsi fœminæ ad nos perdendos, & bene videbant, ut voluisse Deum alia fœminæ ad nos salvandos: non timebant illi, similiçem quandam fœminam fortiorē fore Dæmone, ut ipsi posset conterere caput; Sed quando videtur minitari Deum cum semine ipsius, id est, cum Filio ejus: Quis igitur (cogitabant secum) erit hic Filius? suspicari poterant saltem, quamvis clare illum non viderent, debere ergo hanc fœminam eniti Filium, qui major & potentior est cunctis dæmonibus, quique ipforum destructarus esset imperium.; Et quia noverant optimè, neminem ad hoc conficiendum sati potenter esse, nisi Deum solum, sufficiens dubitandi habebant argumentum, an hæc mulier futura non esset Mater Dei. Videatur hucusque extendere se potuisse illorum cognitionem naturalem; certum enim est, ipsos nihil scivisse ex omnibus, quæ sola nobis revealat fides; sicuti, quod hæc Mulier futura sit Mater Virgo, quod conceptura esset ex operatione Spiritus Sancti, nec cætera omnia magna mysteria, quæ sola nobis manifestat fides;

Sic bene judicare possumus, potissimum se effudisse totum ipsum odium erga hanc mulierem, & erga Filium ejus; unde & universale inierunt consilium instituendi Religionem falsorum Deorum, ubi cum Dæmones procurarent ubivis supremos idolis honores, nonnisi soli vero Deo debitos, involvere & offuscare volebant Gentilitatis tenebris, Mysterium Incarnationis, unde toius dependebat Naturæ humanæ reparatio. Id quoque fuit summè notanda visio Sancti Joan- Apoc. 12: nis in Apocalypsi: Insidiebatur ^{aspexit o-} S. Joannes Draco mulieri, quæ paritura erat ^{dium Dæ-} Filium, qui regnaret in universâ ^{monis erga} terrâ; Exspectabat ipius partum, SS. Virgi- ut hunc illius Filium devoraret, nem. mox ubi eum genuisset: Non hoc contentus molimine, ut suam ostenderet rabiem, quæ astuabat adversus Matrem majori, quam erga Filium evomuit è gutture suo fluvium aquæ virulentæ ad submergendum ipsam. Hoc satis demonstrat in genere odium & pugnam Dæmonis adversus Sanctissimam Virginem Matrem Dei.

Verum aspectu jucundum est, ^{Fraudes dæ-} videre sigillatum dolos ac fraudes monût ^{tra Iesum} mendaciorum Patris in magnâ Gen- Christum ^{& ss. Ma-} tilitatis structurâ: Omnes idolo- trem ejus, rum legiones, falsorumque deorum illam componentium multitudine, non erant nisi exercitus quidam Dæmonum, quos infernus eduxit in campum ad ciendum crudele bellum Sanctissimæ Vir-

H h h h z gina

gini , & JESU CHRISTO.

1. Ne hæc Mulier , dixerunt inter se , agnoscatur & honoretur cœu Mater Dei, præoccupemus animos hominum , Matremque Dei inveniamus aliam. Hæc erit Cybele , Mater omnium deorum , Conjux Saturni deorum omnium antiquissimi : mundus non æstimabit aliam Matrem Dei , quæ multo futura est junior.

2. Forsan hæc mulier suum ostentabit Filium ; nunquam enim magis exornatut Mater, quam suis Filium tenens & constringens brachiis : Inveniamus quandam Venerem , quam depingemus speciosissimam , collocantes in gremio ejus Cupidinem , quem evulgabimus velut Deum , qui sagitis suis accendat in Cordibus amorem : Credunt homines , hanc Matrem , huncque Filium , non esse nisi umbram Veneris & Cupidinis.

3. Verisimiliter hæc mulier magni æstimabitur & à pluribus in suis invocabitur necessitatibus : Impediamus existimationem hanc, & ut nemo illius indigeat , ipsius. SÙ & MA. RIAE per omnes lupinæ superstitiones Gentilitatis

& ideo hoc ob juvamen , vocabimus ipsam quandoque Janonem . Viatores de nocte facturi iter , qui que oculorum tenebuntur infirmitate , ipsius quoque implorabunt auxilium , quia appellabimus ipsam Lucinam , vel Luminosam : Sed repleamus insuper mundum innumerabili multitudine altiarum Deorum , Palladis , Minervæ , Ceteris , Proserpinæ , & centenis alijs , ut harum multitudo offuscat gloriam illius , sicut nubes obscura abscondit faciem Solis.

Et ne Filius ipsius obtineat existimationem solius Dei veri , inventiamus plurimos Deos visibiles in totâ naturâ , qui dabunt oracula , qui audientur à Sapientibus , qui timorem incutient populis , qui servitiae accipiente ab Imperatoribus ; nuncupabimus illos Jovem , Matrem , Mercurium , & indies producemus plures ipsorum novos in tanto numero , ut in invito celo , nos evasuris in Dominos terre.

Ecce igitur Sanctissimam Virginem & Filium JESUM acriter plaudit Victoria , quæ oppugnat à toto inferno ; & hæc sanctissima universalissima & vehementissima Virgo est pugna , quæ plurimo sanguine portavit de toti stetit Ecclesia , sub imperio omnibus plurium Tyrannorum idolis servientium , sed hæc pulcherrima quoque est leges victoriarum , quibus sanctissima potita est Virgo . Tota Ecclesia abrepta gaudi abundantiâ , decantat ipsi pulcherrimum hoc Triumphale melos , in Festo Nati

Nativitatis ipsius: Gaude MARIA Virgo, cunctas hæreses interemisti sola in universo mundo: Jubila & latate, divina MARIA; Triumpha in medio potentiae tuæ; magnificientiarumque tūtum: Tu sola subjugasti infernum, cunctosque Dæmones; Tu sola ejecisti omnia idola, omnésque falsos Deos è terrâ; Tu sola interemisti omnia hæreticum monstra: Tu sola contrivisti Caput serpentis; Et quomodo hoc fecit? permittamus pro nunc paulisper adhuc dormire hæreses, mox iterum expergesciamus illas: Iloquiamur de falsis Dijs, & videamus turpissimam ac probotissimam ipsorum ruinam.

Totus orbis replebatur ijs, potissimum Ægyptus, quæ ipsorum videbatur esse propugnaculum, ubi maximo accumulati numero, innumerabilem serè constituebant multitudinem. Quò nedo primùm egressa est Sanctissima Virgo, portans divinum Filium suum in brachijs suis, concessit oppugnatum illos in propugnaculo suo, & quam primùm ingressa est Ægyptum, omnia falsorum Deorum subversa sunt Altaria, omnique humi dilapsa idola. Abulensis asserit, subvertisse ipsam vice unicā, usque ad trecenta, sexaginta quinque, & adjungit, quod, cum inusitata hæc tantorum fallorum Deorum strages relata fuisset Aphrodisio, summo totius Nationis Sacerdoti, is congregaverit plurimotum sacrificola-

tum numerum in aliquo ex Fanis ipsorum, quò cum Infans JESUS à Sanctissimâ Virgine fuisse de portatus, is adoravit illum, & clare voce toti multitudini dixit: Si Infans hic non esset Deorum nostrorum DEUS, nunquam prostrati fuissent ipsi omnes in terram coram eo: Illi suō exemplō ostendebunt nobis, quid nobis faciendum, & si imitari ipsos detrectemus, timemus, ne puniamur & flagellamur cum Phataone.

Si ejusmodi primum potentiaz, Primo pre quâ Sanctissima Virgo in idola pol sternoit fal lebat, fuit specimen & argumen

tos Deos Ægypti.
cum, quid deinceps exspectandum erit? Quando divina hæc autora, producens è sinu suo Solem æternæ veritatis, omnes expellet tenebras ignorantiae, errorum, & fabulosæ gentilitatis, plenam cognitio nis veri Dei in omnem terram effundens lucem, ubi falsi se se abscondent Di? Nónne cogentur fugere tanquam noctuæ coram luce? Sed longiore quid opus probatione, nisi ut dicam vobis. Vide te vosmetipſi, aperite oculos, undequaque circumvolvite illos, quærite, ubi sint modò omnes illæ falsorum Deorum legiones, quæ replebant omnem terram, antequam Sanctissima Virgo ipsos ex eâ ecerit: ipsa portans in manibus suis facem, quæ magnū constituit diem æternitatis, expulit tenebras è mundo, omnésque illarum Principes relegavit in Orcum.

Hhhhh;

Ubi:

Non amplius videatur falsi
Dij, vel
idola in
genuado,

Ubi sunt ergo nunc omnes h[ab]itantes
falsa Divinitates, quas & videre,
& loquentes audire erat solemne?
Nihil ipsorum modò amplius vide-
tur in mundo. Sed fortassis in ali-
quo angulo latent absconditæ, vel
dormiunt (ut joco utar Vatis Eliæ).
Verum vocate proprijs suis nomi-
nibus fallos hos Deos, & videte, an
responsuri sint vobis. Ubi es mo-
dò Jupiter? Ubi es modò Mars,
Venus, Saturnus, Pallas,
Apollo, Diana? Ubi es modò
omnes? Quod devenit tota hæc
falsorum Deorum, sed verorum
Dæmonum, qui tantis seculis mi-
seros deceperunt mortales, sex
& caterva? Non sunt amplius;
non respondent amplius; in in-
ferorum submersi sunt abyso. Et
tu adorande JESU; Tu divina
MARIA sic triumphasti de ipsis.

Gratiae
aguntur
Sanctissi-
mæ Virgi-
ni.

Quamobrem sanctus Cyrius
in homiliâ sextâ, quam concin-
navit contra Nestorium, rependit
gratias triumphanti huic Virgini,
nomine totius Ecclesie, sic allo-
quens ipsam: Per te, O sanctissi-

ma Virgo, omnes homines, qui
excecati ingemiscabant sub ty-
rannide idolorum, aperuerunt o-
culos, ut pervenerunt ad cogni-
tionem veritatis: Per te, ut mun-
darentur à maculis suæ idololatriæ
eucurrerunt ad aquas Baptismi: **S. Cyri.**
Per te falsorum Deorum subver-
sa sunt fana, & vero Deo ubivis
costra
Nest.
Templa crecta.

Et Euthymius in pulchra illâ **Euthymius**
ratione, quam reliquit nobis de **Zona R.**
Zona Matris Dei, tribuit ipsi hoc **V. Maria.**
elogium, per quod extollitur su-
pra omnes mundi Victores: **Sanctissima**
**Virgo diffregit Altaria ido-
lorum, subvertit Templa Gentilium,**
& arefecit torrentes sanguineos
Christianorum, qui effundebantur
in omnibus partibus mundi.

Quid igitur superest, nisi ut ex-
rigamus trophyæ & arcus trium-
phales Admirabili huic Matri, &
literis apponamus aureis, vel pu-
tius radijs adscribamus solatibus.
**MARIAE IN VINCIBILI VI-
CTRICE OMNIUM FALSO-
RUM DEORUM.**

ARGUMENTUM.

*Omnes furia infernales heresim evomuerunt
rabiem suam contra Sanctissimam Virginem, sed
illa omnes interemit.*

ARTICULUS III.

In gens prosectorum nobis humilia-
tionis est argumentum, dum
videmus, quod postquam in-

fernus, omnésque Dæmones, im-
penderunt, quidquid habuerunt
staudis, omnes suos intenderunt
meritos.